

Men må jeg spørge fru Karin Nødgaard om den undersøgelse, der nu er sat i gang: Har fru Karin Nødgaard set, hvad der bliver spurgt om? Hvor mange spørgsmål bliver der stillet, og hvilke årsagsforklaringer bliver der peget på, i forhold til hvorfor man ikke får de attester afleveret? Vi er jo nødt til at vide lidt om baggrunden. Er det kun, fordi man glemmer det, eller har man ikke ressourcer til det? Når fru Karin Nødgaard nu er så overbevist om, at den undersøgelse er god nok, vil jeg godt bede fru Karin Nødgaard om at redegøre for, hvor mange spørgsmål der er, hvilke typer spørgsmål det er, og om de kommer godt nok omkring til, at vi kan bruge svarene til noget.

Kl. 15:22

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 15:22

Karin Nødgaard (DF):

Jamen jeg er helt sikker på, at svarene kan bruges til noget. Det, det drejer sig om lige nu, er, at der er sat en informationskampagne i gang, derefter følger spørgerunden til foreningerne, og den bliver så fulgt op igen.

Jeg vil nu alligevel have lov til at sige til hr. Mogens Jensen, at når han antyder, at det kun er Socialdemokraterne, der har sat spørgsmålet på dagsordenen, passer det jo ikke. Det er jo netop et område, som interesserer os alle sammen rigtig meget, og jeg husker tydeligt, at da vi i marts i år debatterede de her ting, sagde vi jo netop alle sammen, at det godt kan være, vi skal kigge på det lidt tidligere end om de 2-3 år. Det er jo netop også det, vi har gjort og gør i dag, så lad os dog sætte os til forhandlingsbordet og få skitseret, som vi nu gerne vil have det, og lad os så se, hvad der kommer ud af den undersøgelse. Det synes jeg vil være det bedste, for netop at undgå de store problemstillinger, der kan opstå, hvis vi ikke gør noget.

Kl. 15:23

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og så er det SF's ordfører, fru Pernille Frahm.

Kl. 15:23

(Ordfører)

Pernille Frahm (SF):

SF vil gerne støtte beslutningsforslaget. Det er altid skræmmende, når børn bliver udsat for overgreb, og seksuelle overgreb er noget af det mest ækle, man kan opleve. Det er vores pligt

som voksne og ansvarlige at beskytte børn mod den slags.

Men det, vi skal være opmærksomme på, er jo, at den undersøgelse, som beslutningsforslaget refererer til, viser, at lovgivning i sig selv ikke er nok. Det er ikke nok, at vi sidder her i denne sal og behandler et forslag to eller tre gange og tror, at så er den hellige grav vel forvaret. Der er brug for et styrket beredskab, der er brug for videnscentre til at kunne se de tegn, der er, til at kunne rådgive os og til at kunne behandle, hvis skaden skulle ske. Vi ved, at der er flere organisationer, der arbejder med det her, de vil meget gerne stille deres viden til rådighed, og jeg synes, det er vigtigt, hvis vi virkelig vil gøre noget på det her felt, at vi inddrager de folk, der har forstand på også at se tegnene, inden skaden er sket, så de kan give os nogle råd.

Selv om vi støtter forslaget, har vi som sagt nogle forbehold over for det. For det første synes jeg, det er utrolig vigtigt, at de frivillige, der bruger deres lørdage og fridage på at spæne rundt på plæner ude i kommunerne, spille bold med andre folks børn og give dem en fantastisk oplevelse, ikke føler sig mistænkeliggjort på forhånd. Jeg synes, det er vigtigt, at mennesker, som gider lægge så meget af deres fritid og deres liv i at gøre livet sjovt for andre børn end deres egne, får stor ros og stor opbakning – det fortjener de – og jeg kan godt være nervøs for, at vi måske ikke er opmærksomme nok på balancen mellem, at vi gerne vil holde øje med, hvad der foregår, og at vi ikke gør livet surt for de mennesker, der frivilligt og gratis udfører det her kæmpearbejde. Det er den ene ting.

For det andet skal man være opmærksom på – det har vi sagt, hver gang man har diskuteret børneattester – at børneattester kun viser, hvad folk er blevet taget for, altså hvad folk er blevet dømt for at have begået. De viser ikke noget om, hvad folk ikke er blevet dømt for at have begået, og de viser slet ikke noget om, hvad folk eventuelt kunne finde på at gøre. Derfor er det vigtigt, at de her børneattester ikke bliver en sovepude for os. Jeg sagde egentlig også i starten, at vi ikke skal tro, at den hellige grav er vel forvaret, og jeg kan godt være bekymret for, at de kan give en falsk tryghed og tro på, at nu er sagen ligesom i orden, og så behøver vi ikke være så opmærksomme på, hvordan vores børn har det.

Der er ingen garantier for, at børn ikke bliver udsat for overgreb, desværre. Vi kan ikke helgardere vores børn hundrede procent, hvis de ikke bliver spærret inde på lukkede afdelinger,